

Universitätsbibliothek Paderborn

**Floremundi Raemundi V. Cl. Olim Consiliarii Regis
Galliarvm Ex Calviniano Catholici Synopsis Omnia hujus
temporis Controversiarum tam inter Lutheranos,
Calvinistas quam alios plurimos. Sive Historia ...**

**Raemond, Florimond de
Coloniae Agrippinae, 1655**

V. Sola S. Scripturae littera non facit Christianum.

urn:nbn:de:hbz:466:1-10880

Epistolas autem suas, non tam ad docendos populos quam ad confirmandos in eo, quod ex ore ipsorum acceperant, scripsisse. Nonne etiam Eusebius negat quidquam minus in mentem venisse Apostolis, quam ut scriberent? O Calvinista, qui tantopere solam literam virginis, certe economio digne estis qui vapuletis. Nam quid hoc aliud est, quam mendacij eam arguere? quam dicat Apostolus: *Fratres statim & renete traditiones, quas dixisti sive per epistolam nostram.* (c) Et ubi habemus Traditionem Ecclesie, aliam probationem non esse quærendam Chrysostomus ait. Scripturam vero ipsam unde habetis, nisi per traditionem? Nam quis dixit vobis, in hoc libro contineri doctrinam salutis vestrae, magis quam in Ethnici Aristotelis, aut Officijs Ciceronis? Probare hoc non aliter potestis, quam per traditionem, reliquam ab Apostolis, conservatam testificaramque per Ecclesiam, à qua ita edocti estis. Præterea, si omnia continentur in Scriptura, mendax fuit S. Paulus, pollicitus Corinthiis, se de reliquis, quæ eos scire solebat, coram dispositoryum, eaque ordinaturum. Hoc enim non alio modo ab ipso præstatum invenimus, quam per traditionem, quæ sola Religionem Christianam in orbe conservauit. Promissionem, quam hic Apostolus fecit, inquit dominus Augustinus, (d) ad ceremonias pertinere, in percipienda sacra Eucharistia obseruandas, quas nos ex traditione Ecclesia, diacerimus abique Scriptura. Scite Irenæus inquit, Homines ut credant in Christum, nec atramento indigere nec charia: nam fidem in corde portare quam custodian per traditionem, quomodo Spatiæ, qui quum scriptas Leges nullas haberent, obseruabant tamen eas, quæ inde a patrum ipsorum ætate erant ad ipsos per manus transmissæ. Tertullianus, (e) *Harum inquit & aliarum eiusmodi discipinarum* (putes cum alloqui Calvinistam) *si legem expostules, nullam inuenies, traditio tibi prætentetur auctrix, consuetudo confirmatrix, & fides obseruatrix.* Scilicet est Lex quædam non scripta, cui tenetis obediens: quæ non potest in dubium vocari, quamvis origo eius non appareat; nam progressus appetet & obseruat. Nam quemadmodum dicit Apellis pictoris legimus, ijs in qua, quibus hominis alicuius imaginæ effigiemque naturæ similem representaverat, fuisse eas ita ad vivum expressas, ut facile esset Physiognomis, post aliquot etiam secula, facta ex tabula iudicio, de illius, qui depictus in ea olim fuerat, natura atque indole

pronunciare: ita ex traditionis Apostolicæ antiquitate, non obstante sæculorum lapsu, quæ fuit primitiva Apostolorum constitutio, hæc errore licet dijudicare. Hæc est illa traditio quæ præterita res, præsentes facit, & præsentes, futuras. Vera Traditione, & veritatis vera Imago, quæ in senectute sua perpetuo iuvenula, & in hyeme sua perpetuo virens, nec corruptioni vlti, nec rubiginis obnoxia est, similis status Demetrij, quæ post multos annos pristinam pulchritudinem & nitorem retinuerunt. Quid tandem fieri de nobis, inquit Divus Basilij, si quidquid non inventur in Euangelio, rei ciemus? Quis docuit nos scriptor id, quod quotidie facimus & omnibus horis, signo Crucis nos munientes? Quis docuit nos, ad Orientem conversos precari? Quis docuit nos verba, quæ ostendentes Sacramentum populo pronunciamus, benedictionem olei super eos, quem baptizamus, eiusdem applicationem, & ceteros ritus Baptismi? Ex myta traditione omnia ista habemus; quæ sola conservavit Religionem, fecitque, ut de ætate in ætatem, de sæculo in sæcum propagaretur derivareturque. Id quod inter ipsos Ethnicos etiam sapientes agnoverunt. Sic enim Euripides:

*In rebus ad cultum deorum & caelitum
Speculantibus, noli sophisticarier,
Sed credere præsa quod docuit Antiquitas
Sine ampliori mentis villa indagine.*

V. Et quæso, considerate hoc mecum paulisper vos mundi Reformatores, qui tam facile ad mutandam Religionem accingimini. Si Turca aliquis, aut Iudeus, Geneam veniat ad amplectendum Christianismum, desisque ei in manu Nouum Testamentum, hac addita regula nihil esse recipiendum, nisi quod in sacrificiis libris differte expressum sit, quomodo poterit iste ad Christianismi normam se se conformare, & Credosum, sive Symbolum Apostolorum recitare, quod in Scriptura non repertitur, & si Hieronymo credimus, non nisi in tabulis cordium scriptum fuit, manu traditionum, non autem atramento & charta configoratum? Quomodo adorabilem Sanctam Trinitatem, quum hoc verbum nullibi extiterit? Quomodo credet, esse aliquam Scripturam Veteris Testamenti? Esse Samoilis.

P. 2. era
c. 2. Epist. ad Thessal. d Epist. 18. e De corona militi.

eramenta, quum eorum ne nomen quidem exstet? Quemadmodum ne illud quidem scriptum est, Deiparam virginem, semper Virginem manifile; Sacramenta duo esse, Baptismum & Eucharistiam, non plura; Infantes baptizandos esse, quod Christum aut Apostolos unquam fecisse, ostendi nequit; Adhibendos esse in Baptismo parentes lustri-
cos, Admittendas ad Coenam feminas, quod in Scriptura non legitur. Adeo ut ausus sit Lutherus affirmare, numquam Virginem Mariam de Eucha-
ristia participasse. (Unde Rescius testatur, delibe-
ratum fuisse in Palauinap, de feminis a Coena ex-
cludendis.) Non esse Baptismum iterandum; Pri-
mum septimanæ diem, esse diem quietis Domini,
non vero ultimum, à Deo prescriptum Sabbathi
puta; Ex triplici Legum genere, in Veteri Testa-
mento divitius sanctarum, Ceremonialium, Ju-
dicialium & Moralium, duo priora genera esse an-
tiquatae probabitur. Non amplius obseruat nec
cessariam esse illam Legem Apostolorum, de non
comedendo sanguine bestiarum suffocatarunt.
Quomodo certior fieri, credenda illi esse multa al-
ia, quæ una cum Catholicis tu credis, extra Scrip-
turas? Quomodo, inquam, novitius iste Chris-
tianus ad omnia ita tenenda se fese componet, si
cum solius Scripturæ, & privati sui iudicij cancel-
lis includas? Quem habebis idoneum auctorem
maioris partis illarum rerum, quas illi credendas
proposes, nisi recurras ad illud, quod per manus
traditum est Ecclesiæ Catholice: Nam velis nolis,
agnoscas oportet, illius beneficio te possidere, tan-
quam iure clientelari, omnia ista, quæ ipsa diligenter
custodivit in arca sua, in corde hominum, &
maxime Pastorum. Ab hac acceperunt ista a-
ri vestri, ab avis parentes, à parentibus vos,
relicturi eadem posteris vestris. Et contraria au-
tem Catholicus ipse dicit, Corpus Sacrae Scrip-
turas, tam Veteris, quam Novi Testamenti,
revera esse fundamentum salutis nostræ, verum
Dei verbum, sequre de eo ita persuasum esse, prop-
terea quod sic Ecclesia pronanciet testaturque
ita se edoctam esse ab Apostolis. Hæc definit, Athanasio teste, non esse nisi quatuor Eu-
angelia. Adderque, intelligendam esse Scripturam
non secundum nostram conceptionem priua-
tam, quod proprium est omnium Hæreticorum;
sed secundum Apostolorum oralem exposicio-
nem. Non minus certum esse, nec in omnibus testi-
monijs comprobatum hoc esse istam interpretationem.

nem ab Apostolis, quam illud, esse istam Scriptu-
ram ab Apostolis. Aperteque omnium illorum
scriptis, qui sua fidelitate & testificatione Tra-
ditionem illam conservarunt, & longa successio-
nis serie ad nos usque transmisserunt, offendet illi o-
mnia, quæ credimus & facimus circa Baptismum,
qui ianitor est Paradisi, apud Divum Cyillum,
Tertullianum, Augustinum, Gregorium; Ritus
Confirmationis, quæ nos milites efficit Iesu
Christi, & ordini equestri adscribit, apud S.
Clementem, discipulum Dñi Petri, Ignatium,
discipulum S. Johannis, Tertullianum, Cyprianum.
Quin Calvinum ipsum confiteri hanc an-
tiquitatem monstrabit. Extremam unctio-
num, post Epistolam Dñi Jacobi, in omnibus
veteribus illi monstrabit. Simulque audaciam, ne
dicam impudentiam Lutheri, qui in eo libro,
quem de Captivitate Babylonica compositum, ve-
get licitum fuisse ulli Apostolorum, Sacramen-
tum propria auctoritate instituere. Sacri Christi
sulm ex Hierarchia S. Dionisi docebit, &
præterea ex Tertulliano, Cypriano, Augustino,
Crucis, quæ omnium actionum nostrorum clavis
est, & quasi prodomus: Benedictionem Episco-
porum nostrorum, & manum, dum populo be-
nedicunt, elevationem tum eorumdem consecra-
tionem, ex Dyoniso, Aacleto, S. Clemente: A-
quam benedictam ex eodem, & ex Justino Mar-
tre, S. Basilio, S. Ambrosio; Concilium illi reci-
tabit, celebratum ante annos mille ducentos,
quo jubetur aqua salutari aspergi populus: Panem
benedictum, quem in Missa adhibemus, in Au-
gustino monstrabit, Panis, inquit, quamvis non
sit Corps Christi, sanctior tamen est, alio pane,
quo nutrimur. Altarium consecrationes, Corpo-
ralia, Calices, Patenas, Cereos, Faces, panis & vini
in Ecclesia Oblationes apud S. Dionysium, S. Pa-
bianum, S. Chrysostomum, S. Augustinum, S.
Leonem. Denique in omnium istorum veterum
scriptis, tanquam in tabella quadam spectandam
illi exhibebit integrum Catholicæ Ecclesiæ fidem,
quam inde ab Apostolorum ætate totum conti-
nuis seculis sine ulla interpretatione, inviolatam
conseruavit. Loca ipsa non adscribo, digitu ea in-
dicasse contentus.

VI. Scilicet esse, inquit iste nova Ecclesia, quem
in hoc libro de pingitur, fundator, ad hominum inter-
pretationes recurrere, ad intelligendam Scripturam: Hu-
manæ